
Komisja Spraw Zagranicznych

2016/2060(INI)

11.10.2016

OPINIA

Komisji Spraw Zagranicznych

dla Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia

w sprawie praw kobiet w państwach Partnerstwa Wschodniego
(2016/2060(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Pier Antonio Panzeri

PA_NonLeg

WSKAZÓWKI

Komisja Spraw Zagranicznych zwraca się do Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia, jako komisji przedmiotowo właściwej, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

- uwzględniając Konwencję z 1979 r. w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet (CEDAW),
  - uwzględniając pekińską platformę działania ONZ na rzecz równości, rozwoju i pokoju z 1995 r.,
  - uwzględniając rezolucje Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1820 (2008), 1325 (2000) i ostatnią rezolucję nr 2242 (2015) w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa,
  - uwzględniając rezolucje Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia,
  - uwzględniając konwencję stambulską przyjętą przez Radę Europy w 2011 r.,
  - uwzględniając konwencje Międzynarodowej Organizacji Pracy w sprawie równouprawnienia płci, a mianowicie Konwencję (nr 100) z 1951 r. dotyczącą jednakowego wynagrodzenia dla pracujących mężczyzn i kobiet za pracę jednakowej wartości, Konwencję (nr 111) z 1958 r. dotyczącą dyskryminacji w zakresie zatrudnienia i wykonywania zawodu, Konwencję (nr 156) z 1981 r. dotyczącą równości szans i traktowania pracowników obu płci: pracowników mających obowiązki rodzinne i Konwencję (nr 183) z 2000 r. dotyczącą ochrony macierzyństwa,
1. domaga się równego podziału uprawnień między kobiety i mężczyzn oraz równej reprezentacji kobiet i mężczyzn na wszystkich szczeblach rządowych i decyzyjnych, w tym wspierania udziału kobiet w wyborach lokalnych, w razie konieczności dzięki zastosowaniu kwot; popiera projekty dotyczące wzmocnienia pozycji kobiet mające na celu propagowanie udziału kobiet w wyborach lokalnych, takie jak projekt WiLD (Women in Local Democracy [Kobiety w demokracji lokalnej]), dzięki któremu 70 % jego uczestniczek zostało wybranych w wyborach w Armenii w latach 2013 i 2014; podkreśla znaczenie, jakie ma systematyczny, równy, pełny i aktywny udział kobiet w zapobieganiu konfliktom i ich rozwiązywaniu, w propagowaniu praw człowieka i demokratycznych reform, operacjach pokojowych, pomocy humanitarnej oraz w procesach odbudowy pokonfliktowej i przechodzenia na demokrację, prowadzących do trwałych i stabilnych rozwiązań politycznych;
  2. zaznacza, że ogólna stabilność polityczna i przestrzeganie praw człowieka stanowią ogólnie niezbędny warunek wstępny wzmocnienia ochrony praw kobiet i poprawy ich sytuacji w poszczególnych krajach;
  3. podkreśla znaczenie, jakie ma równy, pełny i aktywny udział kobiet w zapobieganiu konfliktom i ich rozwiązywaniu;
  4. popiera projekty wzmacniające pozycję kobiet, zwiększające u nich wiarę w siebie, gwarantujące ich udział oraz zwiększające ich uprawnienia do podejmowania decyzji we wszystkich obszarach mających wpływ na ich życie; zwraca szczególną uwagę na rolę

wolności słowa i opinii we wzmacnianiu pozycji kobiet;

5. podkreśla pilną potrzebę uwzględniania aspektu płci jako strategii urzeczywistnienia równości kobiet i mężczyzn, a także pilną potrzebę prowadzenia pozytywnych działań w ramach krajowych planów działania europejskiej polityki sąsiedztwa;
6. wzywa do zapewnienia wszystkim dzieciom równego dostępu do edukacji, w tym w żłobkach, przedszkolach, placówkach kształcenia podstawowego, średniego i uniwersyteckiego, zwracając przy tym szczególną uwagę na kształcenie i szkolenie dziewcząt w dziedzinach, których studiowanie łamie konwencje, w tym dla dziewcząt mieszkających na obszarach wiejskich; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje takie projekty jak wdrażany na Ukrainie projekt Sumskiego Uniwersytetu Państwowego na rzecz wspierania równych szans młodych studiujących matek w zdobywaniu pracy w instytucjach szkolnictwa wyższego; wzywa do otwarcia dla kobiet wszystkich ścieżek edukacji oraz o ulepszenie dostępu kobiet do szkolnictwa wyższego i zawodów, które wciąż są przed nimi zamknięte;
7. podkreśla, że praca dzieci nadal stanowi niezwykle poważny problem w niektórych państwach Partnerstwa Wschodniego, a zwłaszcza w Mołdawii, Gruzji i Azerbejdżanie; apeluje do tych państw o wyznaczenie konkretnych celów związanych z likwidacją wszystkich form pracy dzieci oraz o zapewnienie pełnego egzekwowania odpowiednich ustaw;
8. zachęca do rozwijania strategii gospodarczych dla kobiet oraz do stosowania mikrokredytów jako narzędzia umożliwiającego niezależność ekonomiczną, a także do promowania umiejętności związanych z przedsiębiorczością; podkreśla, że należy udzielać kobietom wskazówek i wyjaśnień o tym, jak polityka makroekonomiczna może promować przysługujące im prawa, oraz że kobiety muszą mieć dostęp do informacji o przysługujących im prawach społecznych i gospodarczych;
9. wzywa do zaangażowania kobiet w proces podejmowania decyzji i wdrażania polityki gospodarczej, do promowania programów biznesowych wspierających równe szanse kobiet i mężczyzn w spółkach i przedsiębiorstwach oraz do realizacji projektów w zakresie lokalnego rozwoju mających na celu ekonomiczną emancypację kobiet w państwach Partnerstwa Wschodniego, takich jak projekt, który ma na celu wspieranie kobiet w zakładaniu i prowadzeniu przedsiębiorstw w rejonie Masalli, wdrażany obecnie w Azerbejdżanie w ramach Programu Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Rozwoju; wzywa do przyjmowania specjalnych strategii gospodarczych mających pomóc kobietom w osiągnięciu równowagi między życiem prywatnym a zawodowym;
10. podkreśla potrzebę promowania przedsiębiorczości kobiet i dostępu do finansowania oraz szerszej pojętego udziału kobiet w biznesie poprzez rozwijanie w państwach Partnerstwa Wschodniego – dzięki doradztwu i ułatwianiu dostępu do finansowania – silnego sektora MŚP prowadzonych przez kobiety;
11. z zadowoleniem przyjmuje udział państw Partnerstwa Wschodniego w programie Europejskiego Banku Odbudowy i Rozwoju „Kobiety w biznesie”, który umożliwia przedsiębiorstwom prowadzonym przez kobiety dostęp do doradztwa biznesowego;
12. z zadowoleniem przyjmuje projekt Rady Europy mający na celu wskazywanie i usuwanie

przeszkód utrudniających kobietom równy dostęp do wymiaru sprawiedliwości w państwach Partnerstwa Wschodniego;

13. podkreśla konieczność aktywnego udziału kobiet w związkach zawodowych oraz pilną konieczność przezwyciężenia prawnych i strukturalnych barier dyskryminujących kobiety w środowisku pracy, aby osiągnąć taką samą płacę za taką samą pracę i zlikwidować różnice w wysokości wynagrodzeń i emerytur obu płci;
14. uważa, że niezwykle istotne jest, aby opracować praktyki i przepisy umożliwiające kobietom utrzymanie stanowisk pracy w trakcie ciąży i w ustalonym okresie po porodzie, aby z pomocą państwa zapewnić dochody na dotychczasowym poziomie osobom, których zarobki maleją, ponieważ wychowują one dzieci, a tym samym ułatwić osiągnięcie równowagi między życiem prywatnym a zawodowym;
15. apeluje do państw Partnerstwa Wschodniego o zachęcanie mediów do kontynuowania strategii mających na celu propagowanie równości kobiet i mężczyzn oraz do zwalczania stereotypów związanych z płcią;
16. wzywa państwa Partnerstwa Wschodniego do ratyfikowania konwencji stambulskiej w sprawie zapobiegania i zwalczania przemocy wobec kobiet i przemocy domowej, ponieważ nie ratyfikowało jej żadne państwo, oraz apeluje do władz o wprowadzenie krajowych strategii zwalczania aktów przemocy wobec kobiet, prowadzenia dochodzeń w ich sprawie i karania za nie, propagowania ochrony i wsparcia dla ofiar oraz zapewnienia reintegracji społecznej;
17. potępia stosowanie przemocy seksualnej wobec kobiet i dziewcząt jako broni wojennej, w tym masowych gwałtów, niewolnictwa seksualnego, zmuszania do prostytucji i różnych form prześladowania ze względu na płeć, takich jak handel ludźmi, turystyka seksualna, wczesne i zawierane pod przymusem małżeństwa oraz wszystkie inne formy przemocy fizycznej, seksualnej i psychologicznej oraz wzywa państwa Partnerstwa Wschodniego do pilnego podjęcia środków mających na celu zapobieganie takim poważnym przestępstwom i ściganie ich nawet poza terytorium tych państw, jeżeli zostały popełnione w obrębie ich jurysdykcji; podkreśla, że wczesne małżeństwa nadal stanowią problem w Gruzji i Mołdawii, gdzie według dostępnych danych ok. 17–19 % kobiet wychodzi za mąż przed ukończeniem 18. roku życia; zwraca uwagę, że przestępstwa na tle płciowym oraz przemoc seksualna zostały sklasyfikowane w statucie rzymskim jako zbrodnie wojenne, zbrodnie przeciwko ludzkości lub czyny mające znamiona ludobójstwa lub tortur; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje rezolucję Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2106 z dnia 24 czerwca 2013 r. w sprawie zapobiegania przemocy seksualnej w czasie konfliktów;
18. podkreśla znaczenie, jakie mają cele zrównoważonego rozwoju, w szczególności cel zrównoważonego rozwoju nr 5 „Osiągnięcie równości płci i wzmocnienie pozycji wszystkich kobiet i dziewcząt”, a zwłaszcza jego punkt 2, w którym mowa o wyeliminowaniu wszelkich form przemocy wobec kobiet i dziewcząt w sferze publicznej i prywatnej, w tym handlu ludźmi i wykorzystywania seksualnego oraz innych form wykorzystywania;
19. wzywa do szczególnego chronienia kobiet, w tym matek z małymi dziećmi, ubiegających się o azyl, ponieważ kobiety mogą uciekać przed przemocą ze względu na płeć, lecz być

może nie chcą albo nie mogą ujawnić odpowiednich informacji w trakcie ubiegania się o status uchodźcy; w związku z tym apeluje do Komisji Europejskiej o wdrażanie projektów mających na celu ochronę grup szczególnie wrażliwych, takich jak projekt zrealizowany dzięki środkom unijnym w Gruzji w latach 2012–2014;

20. wzywa do stosowania pekińskiej platformy działania w zakresie edukacji i zdrowia jako podstawowych praw człowieka i apeluje o zapewnienie kobietom, w tym kobietom i dziewczynkom niepełnosprawnym, dostępu do usług w zakresie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego; podkreśla, że planowanie rodziny, opieka zdrowotna nad matkami, dostęp do środków antykoncepcyjnych i dostęp do usług w zakresie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego są ważnymi elementami w ratowaniu kobietom życia; podkreśla znaczenie finansowanego przez UE programu wzmacniania organizacji społeczeństwa obywatelskiego działających w dziedzinie profilaktyki HIV/AIDS w Mołdawii oraz opieki nad kobietami i osobami nieletnimi w tamtejszych więzieniach;
21. stanowczo potępia handel ludźmi i wszelkie inne procedery wyzysku, w których naruszane jest prawo do integralności cielesnej i stosowana jest przemoc; podkreśla konieczność zwalczania handlu ludźmi, którego ofiarami są w większości kobiety wykorzystywane do celów seksualnych lub do pracy; uważa, że ta polityka powinna być głównym punktem współpracy na rzecz rozwoju na ramach unijnej polityki sąsiedztwa;
22. apeluje do państw Partnerstwa Wschodniego o opracowanie środków zapewniających uwzględnienie w systemach wymiaru sprawiedliwości aspektu płci i potrzeb kobiet znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji (ubogich, niepiśmiennych, pochodzących z obszarów wiejskich, należących do mniejszości i niepełnosprawnych);
23. podkreśla potrzebę wprowadzenia skutecznych mechanizmów ochrony obrońcy praw człowieka;
24. podkreśla istotną rolę dyplomacji parlamentarnej we wszystkich ww. dziedzinach oraz potrzebę wymiany najlepszych praktyk;
25. domaga się, aby w trybie pilnym równość kobiet i mężczyzn była systematycznie włączana do dialogów politycznych i dotyczących praw człowieka prowadzonych z państwami Partnerstwa Wschodniego.

**WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO
W KOMISJI OPINIODAWCZEJ**

Data przyjęcia	10.10.2016
Wynik głosowania końcowego	+: 48 -: 2 0: 2
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Lars Adaktusson, Michèle Alliot-Marie, Petras Auštrevičius, Mario Borghezio, Elmar Brok, Klaus Buchner, Lorenzo Cesa, Aymeric Chauprade, Javier Couso Permuy, Andi Cristea, Mark Demesmaeker, Eugen Freund, Michael Gahler, Richard Howitt, Sandra Kalniete, Manolis Kefalogiannis, Tunne Kelam, Afzal Khan, Janusz Korwin-Mikke, Andrey Kovatchev, Eduard Kukan, Ilhan Kyuchyuk, Ryszard Antoni Legutko, Arne Lietz, Barbara Lochbihler, Ramona Nicole Mănescu, David McAllister, Tamás Meszerics, Francisco José Millán Mon, Alojz Peterle, Tonino Picula, Kati Piri, Jaromír Štětina, Charles Tannock, Ivo Vajgl, Johannes Cornelis van Baalen, Geoffrey Van Orden
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Neena Gill, María Teresa Giménez Barbat, Ana Gomes, Othmar Karas, Javi López, Antonio López-Istúriz White, Urmas Paet, Eleni Theocharous, Traian Ungureanu, Paavo Väyrynen
Zastępcy (art. 200 ust. 2) obecni podczas głosowania końcowego	Edward Czesak, Heidi Hautala, Emilian Pavel, Mylène Troszczynski, Michaela Šojdrová